

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 066

Haziran 2009

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

TEKÂMÜL BİR TEK ÖMRE SİĞMAZ...

Ruh, bilginin sentezini yapabilmek ve uygulayabilmek için bir bedene bağlanırken, şuuru da daraltmak mecburiyetinde kalır... Çünkü maddenin tabiatı, bu şuur daralması şeklindeki sınırlamayı gerektirir... Ruh, şuuru, olanca etkinliği ile kaba madde üzerine yansıtamaz... Yani, enkarne olacağı âlemin icaplarına uyabilecek bir melekesi vardır... Hiç şüphesiz daha süptil maddelere enkarne olduğu zaman, şuurunun müessiriyeti de buna paralel olarak artmaktadır...

Örneğin, öyle tekâmül seviyesinde varlıklar vardır ki, onların, bağlandıkları madde âlemindeki şuurları ile spatyomdaki şuur açıklıkları hemen hemen aynıdır... Onlar geçmiş tecrübelerini bilerek doğar ve işlerine kaldıkları yerden devam ederler... Biz Dünya beşerinin ise, bedenli haldeki şuuru ve spatyomdaki şuuru birbirinden çok farklıdır... Sınırlı şartlar altında, şuurlu faaliyetlerde bulunabilmek hiç de kolay değildir... Oysa tekâmül, insan davranışlarının giderek daha şuurlu olması ve dolayısıyla iradenin daha hür olması demektir...

Tekâmülün sonsuzluğu yanında, sadece Dünya bilgi ve tecrübesini göz önüne alsak dahi, bir insan ömrünün bu kadar bilgi ve tecrübeyi elde etmesine zaman, mekân ve enerji bakımından imkân olmadığını görürüz... İnsan, yaşamının önemli bir bölümünü (1/3' ünü) uyku ile geçirir... Geri kalan bölümün çoğu ise, ya otomatça, ya da şuuraltı güdülemelerden kaynaklanan davranışlardan ibarettir... Görülüyor ki, insanı gerçekten tekâmül ettiren, belli bir hedefe doğru götüren şuurlu faaliyetlerinin süreci çok sınırlıdır... Böylesine kısa bir süre içinde yapılan faaliyetler ise, genetik şartlar, içinde bulunduğu aile ve toplumun şartları, yeryüzü şartları gibi kişisel ve dünyasal olmak üzere, birçok mukadderat

çemberiyle sınırlandırılmıştır... Bütün bu engeller karşısındaki insanın, bu kadar kısa bir süre içerisinde, yanlılığı anlaşılan bilgilerini, hatalı davranışlarını düzeltmeye zamanının kalması mümkün değildir... Yol bitmiştir ama bir aydınlığa bir uyanıklığa varılmamıştır... Tam bir şeyler elde etmeye başlarken, beden iflas etmiştir... Yani, bu durumda varlık hakkını kaybetmiş midir..? Bu derece uyanmış bir varlığa, yeni bir tatbikatla, yeni bir hedef bulup, bir hamle yapmak imkânı tanınmayacak mıdır..?

Varlıkların, çeşitli bedenler kullanarak çeşitli tatbikatlar yapmak suretiyle yeni bilgiler edinmesi, en büyük rahmet kapısıdır...

Ruhların tekâmülü, tatbikat yapıp bilgi elde ettikleri birçok hayatlarıyla gayet yavaş olarak, tedrici yasasına uygun bir şekilde gerçekleşir... Tekâmülün sonsuzluğunu düşünecek olursak, bunun yanında Dünya'daki bir ömür sıfır denecek kadar bir değer taşır...

Varlık, çabıyla elde ettiği bilgilerle tekâmülün ileri kademelerine geçmeye hak kazanır... Çünkü edindiği bilgiler üst benliğinin malıdır ve erişilmiş tekâmül seviyelerinden geriye dönüş yararsız ve anlamsızdır...

Tekâmül ve Tekrardoğuş gerçeğini fark etmeyen, yalanlayan kişiye sorulmalıdır... İnsanlar arası olgunluk farkları hangi sebeplere dayanır..? Diyecektir ki; soy çekim ve çevre faktörü vardır... Bunun ardından; peki, aynı ailede, ya da aynı çevredeki kişilerin farklılıklarını nasıl izah edersiniz, diye sorarsanız, tatmin edici bir cevap almanız kaçınılmazdır... Ya da çabalamış ve kendini geliştirmiş gibi cevaplar, çok sudan ve dayanaksızdır...

Görülüyor ki, tekâmül fikri bu konuda açıklayıcı olmaktadır... Varlıklar arasındaki farklılıkların nedeni, onların ihtiyaçları gereği geçirdikleri enkarnasyonlardır...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Bütün görüntüler, ruhun bilgi ve görgüsünü arttırmaktan ibarettir... Ruh, melekelerini geliştirmek için kendisine en uygun ortamda bedenlenmiştir... Yani, varlıklar arasındaki farklılıkların nedeni, genetik ve çevre şartlarının dışında, enkarnasyonlar boyunca edindiği bilgi birikimidir...

Varlıkların eşya ile ilgili kavram, anlam, değer ve şuur halleri, hakikat karşısında belirli bir seviyede bulunur... Bu seviye varlığın realitesidir... Hayata verdiği değer ve görüş açısı, varlığın kendi genel bilgisi ile sınırlıdır... Her insanın varlıklara ve olaylara bakış açısı farklı farklıdır... Duyular kanalıyla alınan

enformasyonun değerlendirilmesi, insandan insana değişir... İçlerinde farklı seviyede su bulunan bardaklara vurulunca, her birinin farklı frekansta ses vermesi gibi...

İçimdeki Rabb'imın Işığı, içinizdeki Rabb'imın Işığını selamlıyor...

İşliğimizin Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Nurettin ERSOY

Vakıf Başkanı

DIYOR KI ;

• **Kıyam etmek;** varlıkların, birbirlerine, Dünya koşullarının tabiatı itibariyle, hak etmedikleri yerleri lâyük görüp gösterebildiklerinin; bu tutumun, son derece zararlı olup, varlıkların gelişimlerine ket vurucu tarzda olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:123)

***

• **Kıyam etmek;** bir varlık, liyakatine erişmediği bir mertebenin bir diğer varlık tarafından kendisine sunulmasına izin verirse eğer, kendisine bu sunuşu yapan ile birlikte aynı sorumluluklar altına gireceğinin; zira açıkça ortada olan mevzu, isteyerek, menfaatleri doğrultusunda çarpıtması veya kendisine yöneltilen şekliyle kabul etmesi, kendi gelişimi açısından sakıncalı olacağı gibi, diğer varlığın yanlış yönlendirmesine de ortaklık teşkil etmekte olduğunun; buradaki ince noktanın, iki varlığın, egoizmalarını ön plana çıkartarak kendilerine hazırladıkları imtihan platformunu görememiş olmaları olduğunun; böyle bir hazırlık devresinin, varlıkları, ummadıkları kavşaklara sürükleyebilir olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:123)

***

• **Kıyam etmek;** liyakat'in, devamlı şekilde taşınan bir ayrıcalık olmadığı; liyakat'in, bazı hallerde çok net olarak da açığa çıkmayabileceğinin, belki birçok başlangıca yayılmış veya birçok sonucun içerisine gizlenmiş olabileceğinin **bilincine varmaktır...**(MYP/C:123)

***

• **Kıyam etmek;** kimsenin değeri hakkında kesin hüküm getirilemez olduğunun; varlık için vazife hissiyatı gerçek değerini bulduğu anda, liyakatin, kendisini ifade edecek zemini bulamaz olduğunun; o varlığın, farkında dahi olmadığı bir hâl içerisinde olduğunun, o'nun için, o'nu oraya getiren olguların hiçbir ehemmiyeti olmadığına **bilincine varmaktır...**(MYP/C:123)

***

• **Kıyam etmek;** eğer varlık, hakiki seviyesi dışında, sahte mertebelere layıkmiş gibi haller içerisine itilmişse, onun gerçek vazifesini bu karmaşadan çekip çıkarabilmesinin çok zor bir husus olduğunun; burada, yapan, yaptıran ve ortaya çıkan zemin tarzında bir hadise yaşanmakta olduğunun ki, gayet net bir epröv çağırıcı hâli ifade etmekte olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:123)

***

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

- **Kıyam etmek;** bilgi ile Dünya insanının temasının üç şekilde cereyan etmekte olduğunun; zaten varlığın bünyesinde var olan bilginin açığa çıkması ameliyesinin, birinci şekil olup, tamamen varlığın getirmiş olduğu hülasalar olduğunun; ikinci yolun, varlığa yağın rahmetler şeklinde olduğunun, ki her varlığın bu duruma maruz olduğunun; fakat fizik bedeninin ve enerjistik yapısının el verdiği ölçüde bu durumdan faydalanabilir olduğunun; üçüncü yolun ise, varlığın, bizzat dejenerasyon alanları içerisindeki faaliyetleri ile elde ettiği bilgiler olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:124)

***

- **Kıyam etmek;** varlığın, zaten kendisinin olan bilgiyi açığa çıkarttıkça, derhal ondan yabancılaşıyor, kendinden ayrı tutma temayülüne girdiğinin; yani ondan kendisine yeni kılıflar yaratma yolunda cehit vermeye başladığının çünkü öz benliğinin yeni üretimler peşinde olduğunun; tekrar bilgiyi özümleyemezse eğer, giderek yabancılaştıkça bu alanın, idrak edilmemiş bilgiler kategorisine doğru hızla ilerlemekte olduğunun; bilginin açığa çıkartılması kadar, o'nun geriye alınmasının da marifet isteyen bir husus olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:124)

***

ŞUURDA UYANIŞ (35)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Varlığın gelişimini hızlandırması, Rabb'ine yönelmesi, tekâmül etmesi, insanı-kâmil olması, aydınlanması gibi ifadeler ile ifade edilen bu Rabb'e yöneliş, orijine yöneliş, varlığın bizatihi idrakli, şuurlu, farkındalık halinde bir katılımı olmadıkça olmaz... Sıfır mı..? Hayır... Sıfır da olmaz, mutlaka bir miktar olur ama son derece yetersiz... Keçiboynuzu tadında... Keçiboynuzu tadı nasıl olur bilir misiniz, yediniz mi..? Çoğu posadır, arada bir böyle bal tadı gibi bir şey gelir, onunla mutlu olursunuz, ne güzel... Keçiboynuzu tadı gibi bir gelişim düşünün, bir de bal kúpüne daldırılmışsınız kepçeyi yiyorsunuz... Böyle bir gelişim veya değişim düşünün... Birinde o etkileşime katılım vardır varlık tarafından, diğerinde yoktur...

İşte Yaradan ile varlık arasında bu ilişki temin edildiği anda, değişim, gelişim ve Rabb'e yöneliş, son derece randımanlı, son derece tatminkâr ve hatta hatta belirgin hale gelir... O varlık öylesine değişir ki, değiştirci tesire kendi de katılımında bulunup değişime bilfiil maksatlı katılıyor... Böyle bir varlığın değişimi öyle olur ki, bayağı böyle düşünsel, zihinsel, mantal seviyede değişirken, duygularında da değişiklik olur, hatta fiziğine iner... Değişim fiziğinde vuku bulur... O ne olur..? Yani zaman enerjisinin, entropi yasasının dışına taşar... Onun DNA'larında değişiklik olur, onun kromozomları değişir... Bir

de bakarsınız, sarmal sayısında artma olmuş, bir de bakarsınız, beyinin kullanılan hücre miktarı da artmaya başlıyor...

Bir de bakarsınız ki, çehresi değişmiş, fizik yapı derhal değişen o mantal ve duyu bedenlerine uygun, onları kaldıracak güçte, onları daha ileriki değişimlere hazırlayacak şekilde derhal fizik yapıda değişmiş... Onun için bu tür insanlar bir de bakarsınız ki, bu etkileşim sonucu değişimde fizik yapıları değişmiş, dersiniz ki, ya sen gençleşmişsin, bayağı görüntün değişmiş... Evet, doğru, değişir... Hatta bilime müracaat eder, doktora muayene olur, doktor iç organlarının kendi kendini yenilediğini söyler... Onun, entropi yasası ile genel beşeriyetin maruz kaldığı mekanizmanın dışında, kendini ters yönde yenilediği görülür... Yani, yaşlanmak ters yönde çalışmaya başlar, durmak değil, ters yönde çalışmaya başlar... Bunları tahkik etmek, deneyimlemek mümkündür... Ama böylesine bir imkânın belirgin halde vuku bulması için, hakikaten değişimi oluşturucu değişime, çok ciddi önem verip o konuda irade ve cehit koymak lazımdır...

Bunun da yolu nedir..? Etkileşime engel olan bizim beşeri vasıflarımızı derhal tespit edip, onlardan sıyrılmaktır bunun yolu... Sadeleşmektir... Arınmaktır... Zaten yatay tesirlere yani kalitesiz maddi tesirlere maruz

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

kalan beşeriyet, zaten arınmak, sadeleşmek maksadı ile buna maruz kalmaktadır...

Tesirlerin maksadı, arındırmak, sadeleştirmektir... Hiçbir yüzeysel tesir yani yüzeysel bilgi sunan etki, varlığı sadeleştirilmenin dışında bir maksat taşımaz... Maksadı sabittir... Onu arındırmak, sadeleştirmek ve değişime engel olan unsurları ondan ayıklamak için gelir bu tesir... Biz buna felaket deriz, dert deriz, biz buna kaderin oyunu deriz, ne dersek diyelim o bizleri değiştirmek için, değişime hazırlık yaptırmak için geliyor... Ve dolayısı ile de etkileşim sonucu değişimin, kaliteli etkileşim ile ilgisi çok büyüktür...

Yataydan gelen maddi tesirler ile etkileşen bir varlığın değişimi ile düşeyden gelen, direkt tesir alanının etkisi altında değişimin, mesafe adına çok büyük bir farkı vardır... Etkinin kalitesi yani etkileşimin kalitesi arttıkça değişimin sürati o derece artar... Randımanı da o denli artar... Onun için bu tür alanlarda bulunan bizlerin değişim fırsatı, imkânı, değişim nasibimiz, dışarıdaki güncel hayattan başka hayat tanımayan insana göre çok daha fazladır... Dışarıdaki insanın bu rahmet altındaki keçiboynuzu tadındaki değişimini düşünün... Hele hele bazıları; "Ben değişmem..." diyenler... Bunu bir erdemlilik zannedip; "Ben yedimde neysem, yetmişimde de oyum..." diyenler...

Taş bile değişiyor, biliyor musunuz..? Kristalleşiyor... Taş değişir, belirli zaman, süreç geçince, ısı ve basınç altında kaldı mı, kristalleşir... Adam der ki, "Ben çok erdemli bir adamım, ben neysem oyum, hiç değişmem..." Böylesine bir insanın değişimi, hakikaten keçiboynuzu tadındadır... Ama böylesine kapsamlı bir saha içerisinde, ilgisi bilgide olan, varlığını tanıyıp Rabb'ini tanıma meyili içerisinde olan bizlerin değişimi ise, çok daha zahmetli, çok daha bereketli olmalı... Ama yine de burada bu bilgilerin mutlaka devreye sokulması lazım... Ben nasıl katılımda bulunayım yani deneyin bunun çok faydasını göreceksiniz... Gece, akşam yattığınızda, etkileşim ve değişim bilgisini gündeme getirin ve duanızı ona göre yapın... Yatarken eğer bir dua âdetiniz varsa...

Yarabb'im benim değişmem için, değişimimi randımanlı kılmam için ve bu değişimimi elimden geldiği kadar hızlandırmam için ne yapmalıyım..? Değişim benim esas

ihtiyacımsa, bunun için gerilim ihtiyacım ne ise bana ver, ama ona dayanma gücü de ver... Biliyor musunuz..? Bütün bunlar, aslında bizim bu konuya koyduğumuz irade ve isteğe bağlı olarak reostatik bir şekilde geri çekiliyor ve itiliyor... Yani bizler, gelişimimizi reostatik bir tarzda süratlendiriyor veya yavaşlatıyoruz... Aman bana bir tesir gelmesin, aman rahatım kaçmasın dedikçe, Rab'in seçme özgürlüğü yasasının etkisi, kapsamı altında olan bizlere tamam derhal sen istemiyorsun onun için sana tedrici yasasını uygulayıp, sen biraz daha uyu diyor... Ve biz değişmeden, yaşamı, sözüm ona yaşamın maksadı oymuşçasına rehavet içerisinde geçiriyoruz...

Hâlbuki uyanan insan, şuurlanmanın idrakinin gereğini edinmiş olan insan der ki, "aman bana bela ver..." Burada bela dediği, tesirdir, etkileşimdir... İhtiyacım eğer hoşlanmadığım bir dozda, yönde kaba bir tesir ise, ona da razıyım diyor... Maksatlı ıstırap denir buna... Adam biliyor, değişmek için etkileşime ihtiyacı var... Bundan kaçmıyorum diyor... Bana ihtiyacım olan etkiyi ver, ben o etki ile cebelleşeyim, mümkün olduğu kadar dayanma gücü de ver diyor... Onu da istiyor ki, bu da verilir... Değişmek için hemen epröv çağırıyor, deneyim çağırıyor... Dolayısıyla da böylesine değişime aday olmaktadır...

"Bu konuda tutturulacak seviye, kararlı ve açık olmalıdır..." diyor...

Değişimin gerekliliğinin idraki içerisinde, etkileşimden kaçmadan, ilişkileri daima özenle taze tutarak değişimin yolcuları olmak maksadımız olmalı... Değişmekten başka çaremiz yok, değişmek zorundayız... Bunun içinde ne gerekiyorsa kabul edip, ona göğüs gerici gücü içimizde hissedip, elimizdeki bilgilere dayalı olarak da o güce zaten sahibiz, yapacağımız sadece biraz cesaret, biraz gözü karalık yani öyle kaçarak olmaz... Detaya zum yapmış bir varlığın, muhteviyatı gözden geçirerek detaya yönelik varlığın gelişimini durdurduğu, az şuurluluk halinde bir yaşam götürdüğü, randımansız bir enkarnasyon sürdürdüğünü söyledim...

Tekâmülünü engellemesi bu manada, az tekâmül eden, randımansız tekâmül eden demektir... Şimdi burada çok ince bir nokta var... Nüans şu; biri muhteviyatı yani görünen âlemdeki

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

detayı, görünmeyen âlemin ilkeleri ile bağdaştıramayan ve detaya boğulmuş, sadece detay ile cebelleşen bir şuur ile diğeri, muhteviyatı kavrayıp, o muhteviyatın farkındalığı ile detaya yönelmiş bir varlığı düşünüyoruz... İkisi arasındaki fark budur...

Gayet tabiidir ki, detay, aynı detay... Sadece o detaya varlığın yaklaşımı, biri, bakınız bir tebliğde şöyle diyor... Diyor ki;

“Sizler, bütünden ayrılmış olan su damlaları, parçalar olarak, bu akşamla birleştiriyorum, sizler diyor, bir elmayı kemiren kurtlar misali, kemirdiğiniz çukurla oyalanırken, elmanın bütünü hakkında hiçbir fikre sahip olamıyorsunuz...”

Şimdi bir elma var, bu elmanın bütünü benim Dünya yaşamım aslında... Tasavvuruma verilmiş, benim kavramam gereken imkânlar olarak bir elmayı düşünün... Ben bir elma kurdu olarak buna dalmışım... Kemiriyorum bir noktadan, bin bir detayın içerisinde boğulmuşum... Oradan aldığım bu küçücük oyuğun tadı ile itilen bir varlığım... Oysaki diyor, sizler o yumulduğunuz Dünya'yı düşünün öyle... Oymaya ve nemalanmaya çalıştığınız o dünyanın bütünü hakkında bir fikre sahip olmanız için o detaydan kafanızı kaldırıp, bütünü algılayıp, ondan sonra kafayı sokun... Zaten bizim işimiz detayları ihya etmek ama bütünü algılayıp detaya girmek ile bütünü hakkında, muhteviyat hakkında hiçbir bilgisi olmadan detaya gömülmüşlük arasındaki farkı hissetmemiz lazım... Artık bu sahnede sunulan hiçbir şeyin küçümseme gibi düşük titreşimli bir şeye benzetilmemesinin idrakinde olmamız lazım...

Bu küçümseme ayrı bir şeydir, düşük titreşim ayrı bir şeydir... Düşük sözcüğü dünyasal

bir kavram olarak sizde bir aşağılama intibai yaratıyorsa, terminoloji öyle değil... Düşük, yüksekini gösterme adına Yaradan'ın, zaten düşük demesek, bakınız çizdim buraya... Ben eğer bunu düşüğü aşağılama şeklinde düşündürseydim bu çizgi Yaradan'ı aşağılamaya götürür... Bunları gözden kaçırmayalım... Biz burada, bu inisiyasyon sahasında elimizden geldiği kadar, kusurlarımız olursa af ola, Rabb'imiz de affetsin, siz de affedin... Fakat anlayın ki bu sahneye çıkan hiç kimse Yaradan'ın hiçbir unsurunu küçümsemez...

Bizleri, hak etmediğimiz tesirlere maruz bırakmayın... Çok yüksek seviyeli bir varlığı yakalamanın gayreti içerisindeyiz... Böyle aşağılama filan ne demek yani ne mümkün... Rab'den çizdiğim çizgi geliyor, dönüyor, düşük tesir... Düşük yüksekini aksi olduğu için, ne yapalım ki düalite dünyasındayız... Karanlığı ifade etmek için aydınlığı söylenmek zorundayım... İnişi çıkışla ifade ederim, yüksekini düşükle ifade ederim, bunun aşağılama şeklinde algılanmamasını rica ediyorum, bu çok önemli...

Bu kavram birliğine erişemezsek zihnimizde çalkantılar oluştururuz... “Aa bu ne demek istedi..?” Aşağıladı, dışarı... Ben bazen dışarıdaki insan diyorum, onunda bir gün eleştirisi geldi bana... Ayrım yapıyor burada dendi, dışarıdakiler, içerdekiler gibi... Tamam, ne yapayım ki..? Rabbin sonsuz olan ihtimalleri içerisinde dışarıdaki de var, içerideki de var... Aşağıdaki var, yukarıdaki var... Bunların hepsi Rabbin kendisi, hepsi Rabbin bünyesinde ama biz anlayalım diye aşağı, yukarı, alt, üst, dışarı, içeri diyeceğiz... Bu hiçbir zaman hakir görmek, küçümsemek değildir... Konum bildirmek, durum bildirmektir...(Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (01)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

“Genişlemeye kendinizi müsait kılınız... Sizler için en inandırıcı konularda bile elastiki olmaya çalışınız... Sahip olduğunuz bilginin, daima üremeye müsait olup olmadığını kontrol ediniz... Bilginiz size yetiyorsa, derhal onu geliştirme yolları arayınız... Zira atılığa doğru gidiyorsunuz demektir...”

Nereden buraya geldik..? Kendimizi bildiğimizden söz ettik...

“Kendimizi bildiğimizi, artık kendini bilme bilgisinin, kendimiz için yeterli olduğunu ve yeteri kadar da bu konuda bilgilendiğimizi ve bu bilgiyi de hayatımıza geçirdiğimizi düşünüyorsak...” hapi yuttuk... Çünkü niye..? Hiçbir şey nihai değil... Hiçbir

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

5

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

şey... Yani şu anda, en basit bir kavram üzerinde dahi çalışmaya başladığımız anda, onun, asla bitmeyen bir çalışma olacağını yavaş yavaş anlamamız lazım...

Tebliğat sözlerinin en küçük bir harfinin bile değiştirilme fikri asla oluşmamalı... Olduğu gibi... Önce, ben bunu çok yaşamışım... Acaba buraya bir virgül koysak mı..? Virgüllü müdür..? Gibi... Bir süre sonra hemen anlaşılır ki, o virgül orada olmamalı ki, yok... Ve olmamış şekli asıl maksadı ifade ediyordur... Onun için burada

“Sizler için en inandırıcı hususlarda bile elastiki olmaya çalışınız...”

Yani sizlere göre en emin olmayınız... Tamam, ben buna inandım demeyiniz... Bunu söyleyen, Merkez Yüce Plan'ın kendisi, dikkat ediniz... Külliyatlar akıtan bu alana, külliyatlar akıtan ve beşeriyeti kapsayan, kainat-şuur bilgilerle bizleri yıkayan, böyle bir yüce mertebe, arada da bunu söylüyor... Diyor ki; bu bilgileri size aktarıyoruz... Bu bilgilere, çok yüksek bir mertebeden kaynaklanan bilgi olduğundan dolayı, sakın, onu yargılamadan, o bilginin üzerinde tefekkür etmeden, o bilgi üzerinde tahkik yapmadan katıyetle, duygusal kanaatler edinerek o bilgiye duygusal bir inanç koymayınız demek istiyor... Bu çok önemli...

İnanç, varlığın akıl merkezini devreden çıkaran ve duygulara tabii bir hale geldiği anda, varlığı mahvedici bir faktördür... İnanç, bu bakımdan, bu manada, duygulara dayalı inanç hiç makbul değildir... Tanrı'ya inanılmaz... Şimdi, Tanrısızlık intibai mı uyandırıyorum acaba..? Tanrı bilinir... Bilmeye dayalı inanca ise, İman denir... Tanrı'ya İman etmek gerekir... İnanca dayalı bir Tanrı yaklaşımı, zayıftır, zaaf doludur, değişkendir... Çünkü niye..? Akıl ile tahkik edilmeyen, duygulara dayalı olan bir inanç, duyguların dış tesirler ile sürekli değişen karakterine tabii olarak, sürekli değişir... Çünkü duygular, duygu bedenimiz, bizim bilhassa bu ete kemiğe bürünmüş haliyle bir kozmik vazifeye bürünmüş halimizle yani duygular, bizim çevremizden aldığımız bilgilerin enformasyonu ve onların bir halet halinde yorumlanarak yine ana kaynağa gönderilmesi için çok önemli bir donanımdır duygular... Duygular olmasa biz ana vatanımıza yani asıl kaynağa Dünya'dan edindiğimiz enformasyonun bilgisini

aktaramayız... Yalnız duyguların kontrolden çıkmış hali olan duygusallık, bizim enformasyon toplamamızda etkinse, enformasyonların hepsi yamulur... Yani şu eşyadan veyahut da şu fiziksel olgudan veyahut da şu fenomenden gelen tesir “A” ise, eğer ben duygusal bir varlıksam, duygu bedenim, akıl bedenimin kontrolü dışına taşmışsa yani o duygu, gelen “A” tesirini “Z” tesiri olarak yamultur... Başka bir harf gibi algılar... Dolayısıyla da “A” tesiri benim duygu bedenimin devreye girmesinden dolayı, bende “C” gibi bir kanaat uyandırır ve dolayısıyla da yukarıya o kanaat, gerçek olmayan kanaat olarak çıkar... Yani aslında bir illüzyonun kanaati olarak çıkar ve dolayısıyla da yukarıya karşı vazifemizi yapamayız...

İnanç gibi bir meselenin sizin varlığınızda hâkim neticeler, hâkim kanaatler oluşturması aslında iyi bir durum değildir diyor... Çünkü niye? O zaman ve mekân kesitinde benim varlık kapasitemin oluşturduğu bir inanç, gelişen bir süreç içerisinde varlığım geliştikçe daima değişecektir... Dolayısıyla bir inanca takılı kalmak gelişimi durdurucudur... Bu ille de inancın inançsızlığa dönüşmesi veyahut da Yaradan hakkında ki bir kavramın tamamen başka bir şekle dönüşmesi, alt-üst olması manası taşımaz... Gelişme şeklinde bunu düşünebilirsiniz...

Mesela, benim şu kapı hakkında ki kanaatim; gri bir kapıdır... Bu bir inanç şeklinde bana bir kabuk şeklinde bende kesin bir kanaat oluşturduysa, yarın öbür gün birisi gelip, o kapıyı sarıya boyadığında, bende ki inanç hala gri diye devam edebilir... Böyle bir tehlike vardır... Oysaki bir bakacağım ki, dün gri kapı olan bu kanaatim, inancım, bugün sarı olan o kapıdan dolayı sarıya dönüşmeli... Elastiki isem, bunu becerebilirim... Eğer elastiki değilsem, o sarı oluşunu ya görmem ya da varlığım reddeder... Çünkü griye kilitlemiş, griyle endekslenmiş, griye tamamen demir atmış bir varlık olarak o sarıyı ya görmeyeceğimdir, ya da sarının fark edilmesi anında çok büyük ıstıraplar yaşayacağım... Bakınız iki şık var... Onun sarı oluşu griye demir atmamdan dolayı bende ıstırap yaratabilir... Bu kapı misali her türlü fikir, her türlü inanç, her türlü anlayışınızda ki demir atma olarak düşünün bunu... Elastiki olmak, gevşek olmak kadar gelişime hizmet eden, zaruri olan bir durum yoktur... Zarurettir bu...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Devre sonunun da en büyük özelliği, varlıkların bu yöndeki gelişimlerine bağlı olan bir kolaylık getirmesidir... Eğer bizler, devre sonunu geçecek olanlar, her türlü inançlarda, her türlü bilgide, şu elastikiyetimizi gösterebildiğimiz oranda devre sonunu ucuz atlatacağız, kolay atlatacağız... Sıkıntısız, ıstırapsız atlatacağız...

Efendim, devre sonu çok acılı olacakmış... Hayır, acılı olmayacak... Devre sonunun acısı yok... Eğer sen bu özellikte değilsen yani elastikiyetini geliştirmemişsen, sen inançlarını çivi şeklinde gönlüne, zihnine çakmışsan ve ayrılmakla, ayrılmamak adına direniyorsan, ayrılmakta zorluk çıkarıyorsan, ayak sürtüyorsan veya sıkı sıkı tutunduysan, devre sonu o zaman sana ıstıraplı olacak... Sadece sana... Onun için de özellikle katılmış bir acı yok... Çünkü Yaradan unsurun hiç bir zerresinde acı yoktur... Orada Sevgi vardır... Orada hatta ballar akar... Onun sevgisini bir algılayabilirsek ballar akar... Acının ne işi var Tanrı'yla... Cezanın ne işi var Tanrı'yla... Sıkıntının ne işi var Tanrı'yla... Sen ayak dirediğin için, onun yarası gereği bir sıkıntıyı kendine affediyorsun... Bile bile onu kendine çekiyorsun...

Şimdi nihai hiçbir şeyin olmaması gerektiği fikri çok önemlidir... Bakınız diyor ki; Her ne kadar yüksek bir merteye olarak sizlere gerçekten bugüne kadar beşeriyete akmamış, beşeriyete nasip olmamış bir bilgiyi akıtan bir mercii olmamıza rağmen, kendi demiyor, ama ben öyle yorumluyorum... Bu akıtılana bile sakın tapınmayın... Bunun adı tapınmaktır... Bunun bir adı da çok yüksek seviyeli bir enerjidir... Bilgi ama yüksek seviyeli putperestliktir bu... Bir varlık neye takılıyorsa, neye zihinsel, duygusal dolayısıyla fiziğe dökülen bir bağ, bir tutku, bir özdeşleşme tutuyorsa, putperesttir o... Yani putperestliği ile böyle bir takım objeleri Tanrı'nın yerine koyup tapınmak gibi almamak lazım...

Maddeye, bugün Dünya insanlığının yaklaşım tarzı putperestlik niteliğindedir... Hisse senetlerimiz bizim putlarımızdır... Arabalarımız, eğer bu tür yaklaşıyorsak, putlarımızdır... Banka hesaplarımız bu tür yaklaşıyorsak putlarımızdır... Hatta bedenlerimiz bu tür yaklaşıyorsak putlarımızdır... Bedenimiz üzerindeki herhangi bir takıntımız ne olursa olsun, hangi noktada olursa olsun, saçımız olabilir, ayağımız olabilir, elimiz olabilir herhangi bir zerremiz...

Kulağımızın büyüklüğü, kulağımızın kepçeliği olabilir... Ötekinin bıyığı olabilir... Ötekinin gözü... Hangi noktaya takıntıdaysak putperestiz, özdeşleşmişiz... İşte böylesine bir özdeşleşme bizim elastikiyetimizi tamamen olmadığını gösterir... Üstelik varsa da örter...

Nihai hiçbir şeyin olmadığı fikri çok önemli... Gelişmeye kendinizi müsait tutunuz... Bu ne demektir..? Eğer bir şeyin nihai olduğu fikri varsa, bilgi olsun, duygular seviyesinde olsun veya fiziki eylemler seviyesinde olsun, duygular, nihai... Bundan ötesi olmaz kardeşim... En yüksek bilgi burada, en yüksek huşu, en yüksek sürur, sevinç, en yüksek haletler burada... En yüksek eylem bundan fazla olamaz dediğimiz anda, hoş değil, bitti o... Niye? Çünkü gelişmemize engel oluyor bu, tamam diyorsunuz, kilit... Bu kadar, ben bununla yetiniyorum... Tabii ki, her insanın yepyeni bir enerji ile karşılaşmasında o enerji için kendine belli bir hazım dönemi yaşatması mümkündür... Yani, alırsınız bilgiyi, ha, bu bilgi yüksek bir bilgi ben bunu bir süre şöyle bir hazmedeyim... O bilgi sizi şöyle bir süre götürür... Yani onun alınması, sindirilmesi, idrak edilmesi şuura dâhil edilmesi böyle bir mesafe, bir zaman dilimi alır... Biz bu süreyi yaşarız... Ama bilmeliyiz ki, bu ilişkinin kurulma zaman dilimi mutlaka bitecek ve ben yepyeni bir ilişkiye kendimi veyahut da genişlemeye kendimi mutlaka tabii kılmalıyım, orada takılmamalıyım... İşte dinlerde takılmalar, işte tarihlerde takılmalar hatta hatta daha geniş anlamda felsefi inisiyasyonlarda takılmalar, belirli bir ekolün, belirli bir anlayışın müridi olma meselesi son derece yanlıştır...

Bize hep sorarlar, siz neyin nesisiniz? Yani neyi temsil ediyorsunuz? Mevlevi misiniz? Siz sufi misiniz? Siz bilmem necilerden misiniz? Mevlanacılar mıdır? Hayır... Biz hiçbir şeyden değiliz... Biz hiçbir şey olmamaya çalışıyoruz ki, insan olalım... Çünkü bir şey olmak diğer şeyler olmamak manasını taşır ki, o taraf olmak demektir... Bir şey olmak demek, diğer şeyleri kendi olduğun şeylerin dışına koymak demektir... Ama hiçbir şey olmak, her şeyi, kapsamaya meyletmek demektir... İnşallah onu becermeye çalışacağız... Hiçbir şey olarak bunu yapacağız... Ama bu hiçbir şey'lik yine bunu vurgulamam lazım; hiçbir şey şu manada değildir... Hiçbir şey Türkçe de şöyle yazılır; hiçbir şey... Benim telaffuz ettiğim, kulağımıza

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

aynı ses dizisi halinde gelen bu değildir... Bizim ki, şudur; hiç birşey... Bu ikisi arasında çok ciddi seviyede fark vardır... Yani biz hiçbir şey değil, hiç olan bir şey olacağız... Çünkü fizik âlemde bir şey olmanın dışında ihtimalimiz yok... Mutlaka bir şey olmak lazım... Çünkü eşya âlemindeyiz... Şeyler âlemindeyiz... Şey'ler âleminde yaşarken, ben "şey" olmayacağım "şey" in dışındayım demek, tamamen yaratılış ve bulunduğunuz ortamın yasalarının dışında olmak manasını taşır ki, bu yanılıdır, yanlıştır... Ben mademki, dünyadayım, 'Şeyler...' eşya âlemine tatbikata gelmişim, benim şeylerin dışında olmam mümkün değildir... 'Şey' olacağım... Ama hiç olan 'Bir şey...' Olmak bu eşyanın dışına taşmak, 'Hiçbir şey...' bunu aslında çok kullanıyoruz... Bunun asıl manası

mümkün olmayan bir şeye tevessül etmektir... Mümkün olan bir şey değildir... 'Hiçbir şey...' olunamaz şeyler âleminde... Madde âleminde, beş duyu ile algılanabilir âlemde bu mümkün değildir ama kullanıyoruz... Bizim ki, budur 'Hiç...' olan... Bu mümkündür... Yani hiç bir ekole, hiç bir sınıfa, hiç bir ırka, hiç bir dine, hiç bir tarik'e, yola kendini bahşetmemiş, hepsine yayılan, hepsini kapsamaya çalışan... Tabii ki, hepsini kapsamak için önce, hepsinden arı olmak lazımdır... Bu çok önemlidir... Birinin içinde kalarak hepsini kapsayamazsınız... Hepsinin dışına çıktığınız anda hepsi kapsar...

Kapsamlılık, kapsama, kapsamlananın dışından bakabilmekle mümkündür... (Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ

TAŞINDIK

Yeni adresimiz; Bağdat Caddesi Plaza 233
No: 519 Kat: 7 D: 10 Maltepe / İstanbul

YENİ TELEFON NUMARALARIMIZ:

Tel: 0212 / 288 56 10
Tel: 0216 / 383 06 07
Faks: 0216 / 441 43 99

☉ ARAGONİT KURSU

2, 11, 18, 27 ve 30 Mayıs 2009

Aragonit kurslarımızda yaklaşık iki senedir devam eden yoğunluk, bizlere tüm insanlık adına ne kadar önemli bir vazife yaptığımızı kanıtlar gibi... Bu mucizevî taşın uyumlanalara yaşattığı değişimler sadece maddi değil manevi yaşamlarımızda da gözle görülür bir şekilde artmakta. Bildiğiniz gibi Aragonit bir değişim taşıdır. Yaşamınızın hangi alanında bu değişime ihtiyaç duyarsanız o alanda Aragonit size mucizelerini yaşatmaya başlar. Önemli olan bu mucizevî minerale gereken değeri vermemiz. Sayın hocamız Sevgi ERSOY bu taş ile ilgili yazdığı kitap "Mucize Taş Aragonit" kitabının ikinci baskısı çıkmış durumda. Eğer hala uyumlanmadıysanız önce kitabı alıp okumanızı tavsiye ediyoruz...

☉ ARAGONİT ÜST DÜZEY

03 ve 24 Mayıs 2009

Bu kursumuza Aragonit taşına uyumlanıp da kendisini bu yolda ilerletmek, bilgilerini derinleştirmek isteyen arkadaşlarımız katılıyorlar. Yeniz sezonda yeni mekânımızda bu kursumuza sizleri de bekleriz...

☉ REİKİ I. DERECE İNİSİYASYONU

Bu ay Reiki ailemize 16 arkadaşımız katıldılar...

☉ REİKİ II. DERECE İNİSİYASYONU

20 ve 27 Mayıs 2009

Bu ay 13 arkadaşımız Reiki II. derece inisiyasyonunu aldılar...

☉ REİKİ II. DERECE EĞİTİM TOPLANTISI

13 Mayıs 2009

Bir önceki ay uyumlanmış olan arkadaşlarımız ile yapılan eğitim toplantımız oldukça uzun ve derin geçti. Bildiğiniz gibi eğitim toplantılarımız vakfımızda uyulmanmış olan ve kendini geliştirmek isteyen bütün öğrencilerimize ücretsizdir...

☉ GENDAI REİKİ UYUMLAMALASI

8 Mayıs 2009

Bütün bir sene devam eden derslerin sonunda yirmi öğrencimiz Gendai Reiki'ye uyumlanarak diplomalarını aldılar. Kendilerini kutluyoruz...

☉ CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

KONFERANS / Nurettin ERSOY

"ZİHİN KONTROLÜ" / 19 Mayıs 2009

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Vakıf başkanımız Sn. Nurettin ERSOY, bu ay bizlerle zihnimizin en derinlerinde nelerin saklandığını, hayatımıza nasıl yön verdiğini ve daha birçok konuda bizleri nasıl etkilediğini anlattı. İşte size birkaç örnek...

ZİHİN NEDİR?

Zihin, Düşüncelerimizi, Duygularımızı Ve Tüm Bilinçsiz Tepki Kalıplarımızı İçeren, Çok Yönlü Ve Çok Boyutlu Bir Mekanizmadır...

ZİHİN DURUMLARI?

Zihinsel Aktivitelerimizi; Olumlu Zihin (Aydınlanmış / Bilge Zihin) Aktiviteleri ve Olumsuz Zihin (Ego / Nefs Zihin) Aktiviteleri olarak ikiye ayırabiliriz...

"Lekeli bir zihin sıradandır..."

"Lekesiz bir zihin kutsaldır..."

(Hui Hai)

OLUMLU ZİHİN NEDİR?

Olumlu Zihin; Doğal Olarak Bizde Bulunan, Yaradan'ın Büyük Bir İhsanı Olarak Biz İnsanlara Nakşettiği, Doğduktan Sonraki Toplum Ve Koşullarca Kirletilmemiş, Lekesiz Ve Tabi Zihindir Ve Bir Anlamda Mutlak Yaradan'ın Bir Yansımasıdır...

OLUMSUZ ZİHİN NEDİR?

Olumsuz Zihin İse; Güzelliği, Doğallığı Ve Pürüzsüzlüğü Doğduktan Sonra Toplum Ve Yaşam Koşullarınca Kirletilmiş, Yapay Kişiliklerce Ve Ego Örtüsü İle Kapatılmıştır...

SORUN ve AMAÇ NEDİR?

Temel Sorun Ve Amaç; Zihnin Olumsuzlaşmasını Önlemek Ve Olumlulaşmasını Temin Etmektir...

Olumsuz (geçmiş ve geleceğe tabi) Durumdaki Zihin, Tüm Huzursuzluk Ve Kötülüklerin Kaynağıdır...

Olumlu (şimdideki) Zihin İse; Dinginliğin, Sükût Ve Sükûnetin, Özgürlüğün Destekleyici Zeminidir...

GEÇMİŞ, GELECEK VE ŞİMDİ...

Yaşamımızın, Geçmiş, Şimdi Ve Gelecek Olarak 3'lü Durum Halinde Bölünmesi, Zihnimizin Ürünü Olup, Bir İllüzyondur...

GEÇMİŞ, GELECEK VE ŞİMDİ...

Dikkati Şimdi'de Tutmak, Geçmiş Ve Geleceği Yadsımak Değildir...

Şimdi, Neyin Önemli, Neyin Tali Olduğunun Farkındalığıdır...

Şimdi'de Hakiki Önemli Olan Tespit Edilirse, Tali Olanlarla Çok Kolayca Baş Edile Bilinir... Şimdi'yi Yani Olan'ı Kabul Ettiğimizde, Kozmos'un, Yaşam'ın Gücü Ve Zekâsıyla Uyum İçinde Olur, Onunla Müşterek Faaliyete Geçeriz...

NE YAPMALIYIZ..?

Zihin Ve Düşünen Olmadığımızı İdrak Ettiğimizde, Özgürüz Ve Aydınlanıyoruz Demektir...

Bu Anlayış, Zihin Ve Düşüncelerimizi İzleyebilmemizi Mümkün Kılar...

Kafamızın İçindeki Geveze Maymunu Dinlemeliyiz, İzlemeliyiz...

Aydınlanma Yolculuğunda Atılması Gereken En Önemli Adım, Zihnimizden Ayrılmayı, Onunla Özdeşleşmemeyi Becerebilmektir...

Aydınlanmış Halde Zihnimizi Yani Düşüncelerimizi Yine Kullanırız, Fakat Bunu, Eskisinden Daha Yoğun Ve Etkili Biçimde Yaparız...

Bunları Becerebilme Ölçütü; İçimizde Duyduğumuz Huzurun, Sessiz Ve Sakinliğin Yoğunluğudur...

Bu konferansın görsel CD'lerini vakfımızdan temin edebilirsiniz...